

זוהר היומי

זוהר ויקרא – דף צ"ט ע"א

פרשת אמור

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (צ"ח ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

ויהושע הו' ידעי, אמאי כתיב כה אמר יי'. אלא ודאי סתימא דמלה, טיבו סגי עבד קודשא בריה בישראל, דאתרעי בהו באבהתא, ועביד לון רתיכא קדישא עלאה ליקריה, ואפיק לון מגו נהרא עלאה יקרא קדישא, בוצינא דכל בוצינין, בגין דיתעטר בהו. הדא הוא דכתיב, כה אמר יי' בעבר הנהר ישבו אבותיכם מעולם. הנהר: ההוא נהר דאשתמודע, ואתיידע.

תרגום לעברית

אלא כל התורה נסתרת ונגלית, כמו שהשם הקדוש נסתר ונגלה, משום שכל התורה היא שם קדוש, ועל כן היא נסתרת ונגלית. אם יהושע וישראל היו יודעים, למה כתוב כה אמר ה'? אלא ודאי סתר הדבר - הטוב הרב שעשה הקדוש ברוך הוא עם ישראל, שהתרצה באבות, ועשה אותם מרפכה קדושה עליונה לכבודו, והוציא אותם מתוך נהר עליון נכבד קדוש, מאור כל המאורות, כדי שיתעטר בהם. זהו שכתוב, כה אמר ה' בעבר הנהר ישבו אבותיכם מעולם. הנהר - אותו הנהר שמכר ונודע.

מעולם, מאי קא בעי הכא. אלא לאחזאה חכמתא. מעבר הנער מעולם, אלא ההוא נער עולם אקרי. ועל דא, בעבר הנער ישבו אבותיכם מעולם, לאחזאה טיבו וקשוט דעבד קודשא בריך הוא לישראל. ואקח את אביכם את אברהם מעבר הנער מאי קא מיירי. אלא אברהם לא אתדבק ביה בההוא נער, כמו יצחק דאתדבק ביה בסטריה לאתתקפא.

תרגום לעברית

מעולם - מה הוא רוצה כאן? אלא להראות חכמה. מעבר הנער מעולם, אלא אותו נער נקרא עולם, ועל פן בעבר הנער ישבו אבותיכם מעולם, להראות הטוב והאמת שעשה הקדוש ברוך הוא עם ישראל. ואקח את אביכם את אברהם מעבר הנער. מה זה אומר? אלא אברהם לא נדבק באותו נער כמו יצחק שנדבק בו בצדו להתחזק.

טקסט הזוהר

תא חזי, האי נער, אף על גב דלאו איהו דינא, דינין נפקי מסטריה, ואתתקפו ביה. וכד יצחק אתתקף (בדיניו) בבניו, כדין עלאין ותתאין מתכנפי לדינא, וכורסיא דדינא אתתקו, ומלכא קדישא יתיב על כורסיא דדינא, ודאין עלמא, כדין, תקעו בחדש שופר בפסה ליום חגנו. זכאין אינון ישראל, דיידעין לסלקא כורסיא דדינא, ולתקנא כורסיא דרחמי. ובמה. בשופר.

תרגום לעברית

בא ראה, הנער הזה, אף על גב שאינו דין, יוצאים דינים מצדו ומתחזקים בו. וכשיצחק מתחזק (בדיניו) בבניו, אזי העליונים והתחתונים מתכנסים לדין, וכסא הדין מתתקו, והמלך הקדוש יושב על כסא דין ודן את העולם. אז, תקעו בחדש שופר בפסה ליום חגנו. אשריהם ישראל שיודעים לסלק כסא הדין ולתקן כסא של רחמים, ובמה? בשופר.

רבי אבא הוה יתיב קמיה דרבי שמעון, אמר ליה, הא זמנין סגיאיין שאילנא על האי שופר, מאי קא מיירי, ועד כאן לא אתי'שכנא ביה. אמר ליה, ודאי האי הוא ברי'רא דמלך, דישראל בעיין ביומא דדינא (נ"א דא), שופר, ולא קרן. בגין דקרן הא אתיידע באן אתר איהו, ולא תדבקא דינא לא בעינא. אבל הא תנינן, במלין ובעובדא, בעינן לאחזאה ולא תערא מלין סתימין.

תרגום לעברית

רבי אבא היה יושב לפני רבי שמעון. אמר לו, הרי פעמים רבות שאלתי על השופר הזה מה זה אומר, ועד כאן לא התישבתי בו. אמר לו, הרי ודאי זהו ברור הדבר, שישראל צריכים ביום הדין (הזה) שופר ולא קרן, משום שקרן הרי נודע באיזה מקום היא, ולהדבק בדין איננו רוצים. אבל הרי שנינו, בדברים ובמעשים צריכים להראות ולהעיר דברים נסתרים.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (צ"ט ע"ב) ◆

טקסט הזוהר

תא חזי, כד ההוא שופר עלאה, דנהירו דכלא ביה, אסתלק ולא נהיר לבנין, כדין דינא אתער, וכרסון אתתקנו לבי דינא, ודא שופר, אילו דיצחק אקרי, תוקפיה

תרגום לעברית

בא ראה, כשאותו שופר עליון, שבו האור של הכל, מסתלק ולא מאיר לבנים, אזי מתעורר הדין, והפסאות מתקנים לבית הדין, וזה השופר, נקרא אילו של יצחק, תקפו של יצחק, תשפחת האבות, כשמתעלה אותו שופר גדול שאין מיניק את הבנים, אזי יצחק מתחזק, ומתתקן לדון את העולם.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

